

Ејми и изгубљене душе на Калемегдану

Пише: Раденко Тошић
понедељак, 20 јун 2011 22:33

Нема Београд среће са соул пјевачицама. Прво га је црнопута Мејси Греј, о чему својевремено написах слово, и поред његових дугогодишњих, и после смрти присутних и признатих, поданика Црнчевића и Црњанског, назвала заосталим и расистичким градом, да би, несумњиво бриљантна музичарка, али прилично размонтирана особа, Ејми Вајнхаус на Калемегдану одржала „концерт за памћење“ на којем се проблематична пјевачица, незаинтересована за публику и несвјесна гдје се налази и шта ради ту, углавном излежавала на бини уз нешто фалширања, мрмљања и понеку псовку. Уобичајно за Ејми Вајнхаус на концертима, али сасвим несхватљиво за ВИП друштво на челу са Чедом и Ворлик, које је разочарано демонстративно напустило ложу и изгубило се у непознатом правцу.

Несумњиво да је Ејми Вајнхаус била на нечему, а публика на ничему, што и није нека новост, јер је британска пјевачица дугогодишњи овисник, а и ми дуги низ година остајемо кратких рукава по многим питањима. Губитници смо као што је и Ејми. Наше несналажење и неспретно тумарање кроз историју злобници су искористили да нас назову „дивљом хордом“ на чему би им и сам Пекинпо позавидио. И нема везе што Ејми није знала гдје се налази, па је спомињала Атину и Њујорк. Није знао гдје се налази ни много трезвенији Бил Клинтон када је боравио у Црној Гори мислећи да је у Македонији. Типично за просјечног Англосаксонца, који је географију учио из ратних саопштења НАТО пакта. Није важно, јер Београд има широку душу и преживјеће којекакве Мејси, Ејми, Бјорк, Клинтоне и остале, али треба поставити питање докле ће бјелосвјетски идеолози

да доводе у Београд, част изузецима, „звјезде“ у поодмаклом стадију распадања и да тако доприносе свеопштој дугогодишњој ерозији главног града Срба до које је дошло бригом разноразних усређитеља.

Ејми и изгубљене душе на Калемегдану

Пише: Раденко Тошић
понедељак, 20 јун 2011 22:33

Не треба занемарити ни новац који скоро па сваког викенда свјетски музичари износе из Србије. Према неким информацијама концерт Ејми Вајнхаус коштао је око осамсто хиљада евра и за тај ће новац бити краће, какво-такво, наше тржиште. За једну љетну сезону неколико милиона евра испари из Србије. Да ли је тога свјесна владајућа олигархија или су и они у поодмаклом стадију распадања, незаинтересовани за било шта осим властитог џепа.

Организатори су посебна прича. Видјели су у каквом је стању Ејми, али су је пустили да наступи и нису отказали концерт. Да су је добро снимили пред наступ показује то што су забранили камерама да снимају. Ејмини испади који се врте око снимљени су мобилним телефонима. Ради се о некој врсти преваре у којој се продаје само име Ејми Вајнхаус, при чему публика остаје ускраћена за врхунски музички доживљај за који је платила око 45 евра. За обештећење могу да се жале управу водовода.

Несрећна Ејми Вајнхаус, још једна изгубљена душа поражена у борби са демонима прошлости, покушала је све како би јој најновија турнеја успјела. Ишла је на лијечење и одвикавање од порока, силно се трудила, али је на самом почетку турнеје доживјела фијаско. У борби коју присутна на концерту актуелна власт и њени прирепци воде против колективних „демона прошлости“ на крају ће сви, као што Меша Селимовић рече, бити на губитку. Народ ће остати без ичега, а његови усрећитељи без душе, неупотребљиви и недостојни најједноставније соул пјесме.

Остаје питање да ли ћемо морати да се извињавамо посрнулој пјевачици зато што јој је публика звиждала на концерту, а можда нам због тога прикаче и некакву санкцију? Према извјештајима Би-би-сија нема разлога за бригу. Енглески медиј саосјећа са нама наводећи да је бијес публике био разумљив и оправдан. Можемо мирне душе да спавамо.